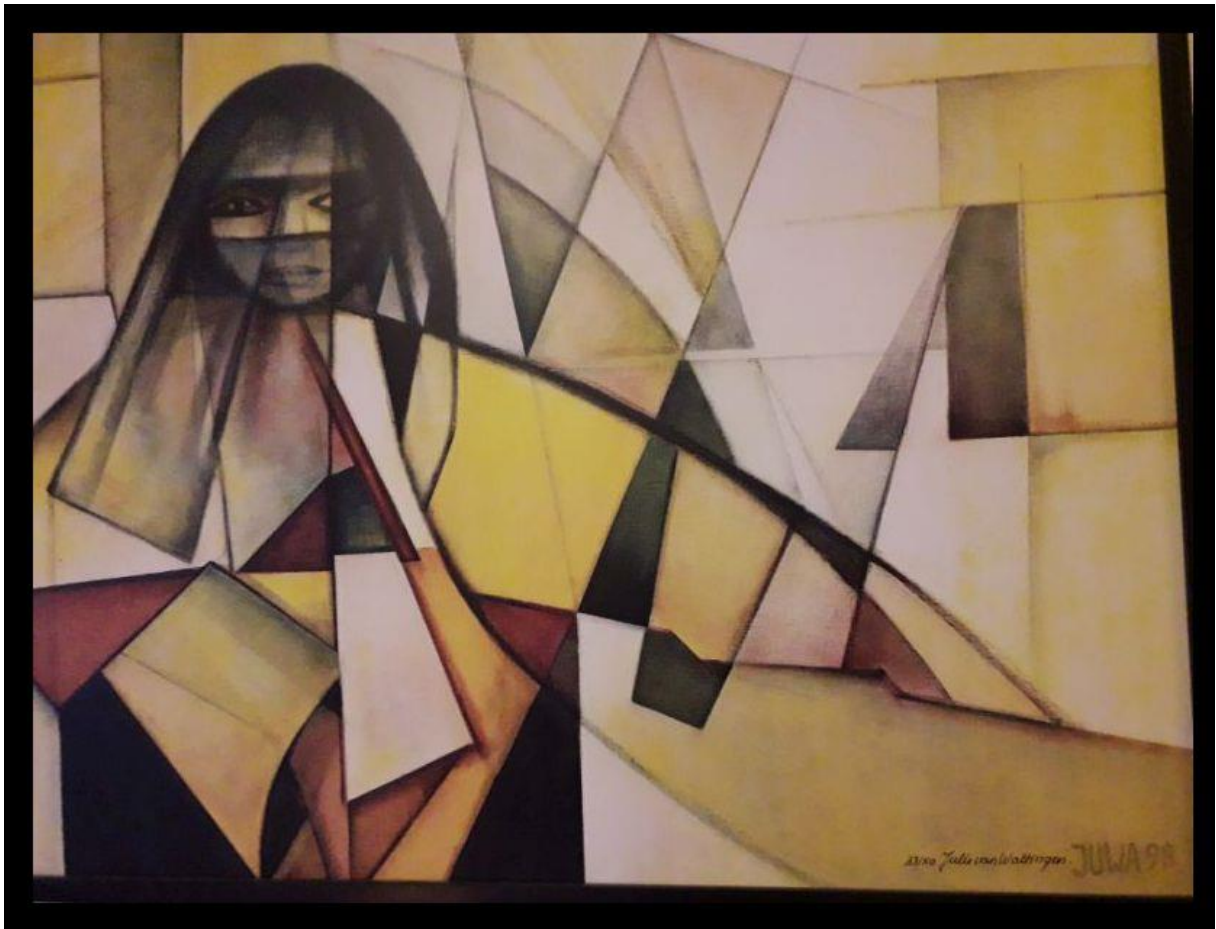

Julie van Wattingen: De gesluierde

*Schrijfclub Deventer Huisgenoten
November 2019*

De Gesluierde

*Labyrint van hokjes
een vrouw met
ogen groter dan het licht
dat haar omarmt
ingepakt, verborgen ziel
haar sluier verbergt
een innig verdriet
biedt haar de kans
alleen te zijn.*

Alie Dekker

Vleugellam

Geketend in een wereld van vlakken

Gaat zij schuil achter een zwart net

Wegvliegen wil ze

Ver komt ze niet

Met één vleugel....

Adri Ammeraal

Wie schuilt er achter die sluier?

Wat voelt en denkt deze vrouw?

Waarheen ijlt zij met spoed?

Waarom is haar blik zo somber?

Wanneer zal de zon voor haar gaan schijnen?

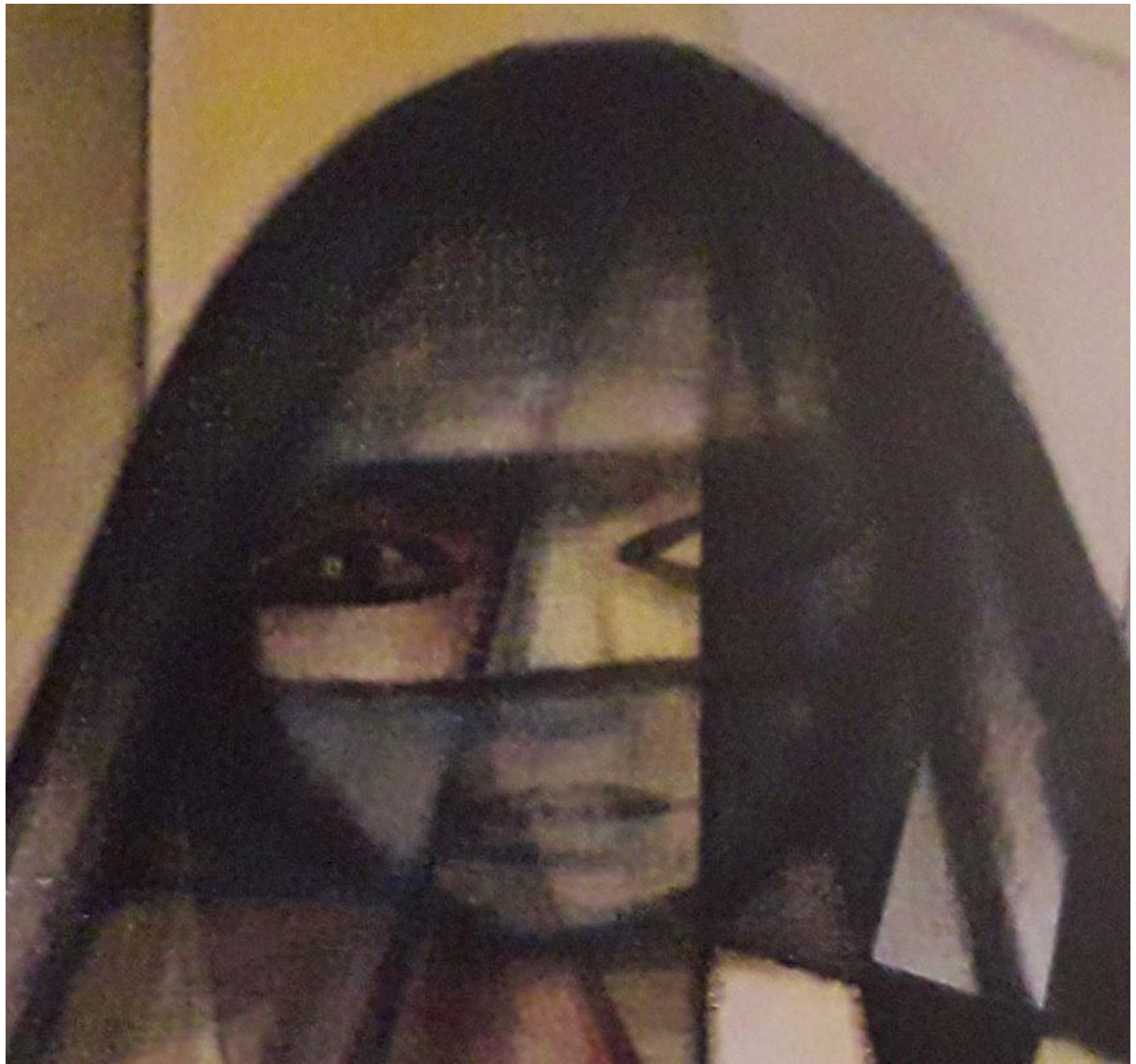
Wanneer kan zij haar sluier afleggen?

Waar is haar huis, haar thuis?

Renate de Graaff

*Lieve Gesluierde Vrouw,
U ziet mij door uw geheimlaag heen aan
En roept bij mij vragen op
Kunt u mij vertrouwen?
Weet ik genoeg van vrouwen?
En zal een ongesluierde aanwezigheid van mij
U wellicht onaangenaam zijn?
Ik wil u een voorstel doen
En u daarom vragen
Uw sluier af te doen
En daardoor begrepen te worden door mij
Alle dank van mij is aan uw besluit verbonden.
Dank u.*

Feddo van Slooten

Ze komt tevoorschijn uit een abstracte wereld. Geheimzinnig want we kunnen haar gezichtsuitdrukking niet goed zien. Wat doet zij en wie is zij? Ondanks de vrolijke gele kleuren is ze niet blij. De achtergrond te hoekig, teveel grijstinten en zwart maken het somber zo ook het zwart om haar ogen die ook nog half bedekt worden door sombere sluiers. Ze kijkt in de verte, dwars door je heen, langs je heen.

Verstoopt ze zich teveel, wil ze de sluiers afgooien een voor een op zoek naar zichzelf? Weten wie ze echt is door steeds meer lagen weg te halen? Steeds verder op zoek naar wie ze is, of is het te moeilijk om zich echt te laten zien? Aan anderen maar ook aan zichzelf, vooral aan zichzelf.

Ze aarzelt, met haar arm beurt ze al een volgende sluier op om af te gooien, achter zich te laten een nieuwe laag te vinden, onzeker, bang voor het antwoord op haar vraag...

Wie Ben Ik ?

Myro Bosch

*Zo bezieet ze haar leven nu door een half-doorzichtige doek.
Het geel, daar houdt ze van. Het maakt haar vrolijker dan ze achter de sluier voelt.
Als de binnenkant van de sluier haar ogen zou weerspiegelen dan zou ze weemoed zien. Daarachter vind ze, als ze goed kijkt, de vrolijkheid van weleer. En, helemaal achterin, ligt de heerschappij over haar binnenste binnenwereld. Dit is de wereld van innige tevredenheid en warmte, de wereld waar ze zich zo graag in nestelt.*

Zal ze?

Zal ze de sluier durven afleggen?

Zal ze?

Zal ze haar binnenwereld ook aan de anderen laten zien?

Zal ze?

*Haar in duidelijke hokjes verdeelde leven is veilig, overzichtelijk. Het kost alleen zoveel tijd om al die hokjes schoon te houden!
Pfff, zal ik...*

Voorzichtig pakt ze de rand van de sluier en trekt deze totdat er 'n hoopje niets op de grond ligt.

Anneke Wilbers

Julie van Wattingen 1923 – 2018

(biografie: <http://www.juwa.nl/biografie.html>)